

శ్రీ

దేవీకీగౌడీ శైలేకోమ్య

కీ॥శే॥ శ్రీ బాహీట్ల హానుమంట(రావ్)రాయ విఠల్తము

కడచిన శతాబ్దము వారైన

బందా వీరరాఘువయ్య (నాయునిపల్లి - గ్రామకరణం)

.. లక్ష్మీనరసమ్మ లను ఉద్దేశించి

వంశస్థులు

పాతుడు : వెంకట వీరరాఘువేంద్రరావు	ప్రపాతుడు : వెంకట కృష్ణరక్తిధర్
& ఏళ్లి : భవానీదేవి	ప్రపాతు : హనుమతిపూర్ణ శివాని

ప్రముఖ కర్త

బాహీట్ల వీంకేట పార్శ్వగార్భి

శ్రీ సాయి నిలయమ్

చెరువు (వైశిష్ట) - 522 113

శ్రీ దేవకీనందినీ శేతకమ్

శ్రీ దేవకీనందిని శతరము :

కీ.ఎస్. శ్రీ బాప్టిస్టు హానుమంతరావుగాలి ప్రథమప్రయత్న పద్ధరచన.

ముద్రణము 1923, ప్రాయము - 20 సంవత్సరములు.

శ్రేపకులు	: శ్రీ అబ్బరాజు వీరరాఘువయ్య గారు
పరిష్కారించినవారు	: బ్రహ్మలై పెట్టారు శ్రీనివాసరంగేశ్వరశర్మ (శతావధాని)
పీఠికపలికినవారు	: శ్రీ కొణిదెన బాలకృష్ణయ్య కవి - చీరాల.
భూతీయ ముద్రణము	: అక్టోబరు 2002.
ప్రప్తాత	: బండా వెంకట వీరరాఘువేంద్ర రావు - వేటపాలెం తెలుగుపండితులు (అత్మర్థు).

పీఠి పితామహులకు ఏనీతి

శా॥ నందేహింపక నీదు పొత్తుడిపుడుత్త్వాహంబుతో వచ్చి నా ముందేకూర్చోని ద్రవ్యమిచ్చె కృతినిన్ ముల్చింపగాగోరె, నీ యందామోదము - ప్రేమ కల్పి~~మాత్రాసున్నతి~~ శీర్షాదింపన్ గదే!

బండా సత్కుల వీరరాఘువ నుథి! ప్రభ్యానిథి! వేడెదన

గీ॥ గ్రామకరణముచేసి ప్రభ్యాతిగాంచి,
చిత్తముల గీసి, నంటన వాసినిగడించి,
'దనంర' వేడుక ప్రజల నుత్సాహపరచి
నట్టితాతపు నీవని యరసి నాడ~~అట~~
ప్రణతులిడుదు బండా వీరరాఘువయ్య!

- ప్రచురణ తర్తు

అతిప్రార్థిత శ్రీ (బాప్టిస్టు) భావనారాయణందుల మహాత్ములు.
ప్రచురణకర్తృ రచన శ్రీ ఉమామహింస్ శ్రీతము - పద్మానందము
ముద్రణముతానుస్తుని. (ప్రచురణతర్తు)

శా॥ శ్రీరాజత్ర్యభ భావపత్రన మహా! సింహసనాసీన! యో శ్రీరామాయుత పక్షభాగి! విలస! త్రిందూరయుక్తాస్య! సత్కరుణ్యమృత సిక్తభక్తనిచయా! దారిద్ర్య సంహోర! వి స్తారో దార! కృతీందుము కృష్ణ! దేవకినందనా

మ॥ కృపన్ జాముటంచుగానుకలన! ర్పింప్ సమర్పండగా; నుపవాసంబులోనర్పజుల; మదియం! దుత్స్యాహమామెండు; త్వజ్జపసంధ్యానిధులాపరింతమనజాం! చల్యంబు పౌచ్చాయే; నీ శ! పరంధామ! యికెట్లుబోచెదవా! కృష్ణ!

మ॥ సరవింసేరను శాస్త్ర కాప్యురణిం! చందోవిధానంబు; సద్గురుసంసేవనలభ్య వాణియన నెం! దుంలేదు నాయందు; నీ శ్వరునిం నమ్మిలగించు వాడనివిగో! శార్దూలమత్తేభముల్ పారసంసేవిత పాదవారిరుపా! కృష్ణ!

మ॥ అరయిభక్తులపాలికల్పమనియం! దందుం ప్రతంబయ్య; నీ దరికిం జేరిగ వాంఛగలైడినదో! దారిం ననుం గాతువో గురుసంసారమహాంబుధిం వయిచిసం! క్షోభంబుగల్పింతువో సరసీజోదర! నీదె భారమిక కృష్ణ!

శా॥ శ్రీంబై, సకలామర్పడకర సం! సేవ్యంబువై, శాశ్వతం బై, దైత్యప్రతిభాప్రణాశకరమై, యానందమై, నిత్యహో లాదేదీప్యమువై, యచింత్యమయిలీ! లామానుషంభైనీ దౌదివ్యాకృతి నెంచ నాతరమ? కృష్ణ!

మ॥ త్రిజగన్నాటక సూత్రధారివవురా! దివ్యోన్వత ప్రాభవా! నిజశక్తిం ద్రిగుణాత్మత్తుం జగముల్ నిర్మించిపోయించి, నీ వజగంబుల్ హరణంబుజేయుదుమహా! త్రా! సర్వముంసీమయం బజగంగాధర దేవదేవమత! కృష్ణ!

శా॥ పాపారణ్యదవానలా! సుకరుణా! పారీణ! విష్ణురా! భాపద్యాలయ్యిరా! ధీముత! మహా! భోరాశిగంభీర! శ్రీ గోపాల! శ్రీతపాల! దేవవినతా! గోవింద! కంజాస్త! మీ వాపాదాబ్లుము లాత్రయించితిని; కృష్ణ!

०

३

४

५

६

७

మ॥ హరి! దైత్యాటువిదావపావక! శర్ | ఇంద్రంద సంధాయకా
మరరాత్రించర షైలవజ్రధర! అం | భోజససాండోదరా!
కరిరాడాదిమ భక్తసోషణారణా! | గంభీరశుంభత్రిష్య!
సృపియింతుం దరిజేరు రాగదవ కృష్ణ!

ర

శ॥ శ్రీకాళీయభుజంగ భోగమునగ | జ్యేల్ ప్రోయునంప్రిద్యుయుం
విక్రునాట్యముసల్ప, గోపికలు సే | వింపం భవద్యేఱునా
దాకూపారతరంగ సంగతుల నా | ప్రోదంబుఁ గల్పించునిఁ
సాకల్యంబుగ నెంతుఁ గావగదె; కృ | ష్టో!

ఎ

శ॥ శ్రీలావణ్యవయోవిలాస! కరుణా | సింధూ! జగన్మాన్యన్ని
త్యాలంకార! ప్రభంజితాసురగణా | ధ్వన్య! యశోదాత్మజా!
లీలామానుష విగ్రహంచితకా! | శ్రేమోవిశాలా! అనం
తా! లక్ష్మీధర! కావరాగదవ; కృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ అతిబాల్యంబునముండినిఁ గొలువట్లు | ప్రోదుండనేగాను; సం
తతముంమీభజనంబుసల్పుటకునే | నానారదుంగాను; సం
స్కృతకావ్యంబులు సీపయింబులకగా | శ్రీవ్యాసుడఁగాను; ప్రా
జ్ఞత నిఁనమిగృతి నెట్లుగాచెదవో? కృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ అలపాంచాల్సిభాష్టలంబున; “మహాత్మా! కావవే” న్యాదయూ
కలితస్వాంతుండ్రవైయుసంగితివిల | క్షుల్ కోట్లు వప్రంబులం
బలుమార్గంబులసన్యతిం చెదనముం బాలింప వేమయ్య; శ్రీ
శ! లవం భునియుఁ బ్రేమ లేదుగదు! కృ | ష్టో!

ఱో

శ॥ కాలుం దంతమునందుఁ బాశమున లా | గఁ బ్రాణముల్ పోయెడ
వేళునావశమానో, కాదో మిమునే | వింపంగ; నేనిప్పుడే
శ్రీలక్ష్మీశ! యటంచు సీచరణముల్ | సేవింతు నస్సేలగా
జాలంబేల? దయామతిఁ గనుమ; కృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ అరయుం మీగుణమెంతో సాత్మీకము; క్షీ | రాంభోధమీస్తాసమా
సిరిభార్యామణి; తలుమాదిఫణి; రా | జీవాప్త చంద్రుల్ కనుల్
సరసీబొసనుడూత్జండు; భవదై | శ్వర్యంబులిట్లుండ, నీ
శ్వర! మీభక్తులకే కొఱంతయిక? గృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ ప్రకటత్వద్భూణజాలముం బొగడున | క్రుంబేధరం వక్తవూ
నకలంకా! భవదర్ఘనల్ సలుపునా | పాప్తంబులే పాప్తముల్
సుకరంబోముజొచు సేత్రములెచ | క్షుల్; భక్తిమైనిత్యముం
సకలంబీనుదేహి దేహయగుఁ; గృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ సకలస్తావరజంగమాదులను ని | స్పుందేహాతం నిల్చి; తా
వకభక్తులినిగాచియుండుదువు | దే | వా! నీపశే, నాదుచిం
దుకుల్తితుడై జెలంగెదవు; భ | క్షుల్ వేనవేల్ నీక్షపం
సకలార్థంబులఁ గాంచినారుగద; కృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ తొలి నేడేసితి ఫోర్కత్యుములనిఁ దూషించితిఁ గోవై
పలుదుర్భాషులనాడితిఁ బుధుల; నే | వం గంటిమీభక్తులఁ;
ఖలుడేతండనిద్రోయకయ్య; జగదే | కత్రాణపారీణ! భూ
షథిమీపుత్రులలోన నే నొకడగు | ష్టో!

ఱో

శ॥ మీదాసావఁ దూరుపోపులనుభామిఁ గూల్చుప్పుష్టే! మి
మూదాసాఖియే దూరప్పుదువుని | త్యానంద సంపూర్ణతఁ;
గాదా? ఆశ్రిత పారిచాతమనులో | కభ్యతినిఁ గాంచలే
దా? దీనప్రతిపాల! తెల్పుగదె; కృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ మనముఁ పారిధి; లోభ మోహ మద కా | మంబుల్ తరంగంబులున్
ఘనుఁడోబీషుడెకర్షధారియగు; ప్ర | భ్యాతంబుమీనామకీ
ర్థనమేశోతము; దానిమాతగొనియా | దారిద్ర్యురుఁబంబులో
ననుమానింపక పాయువాడనికఁ; గృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ కలకాలంబునుమిముయుదూ రెడిమహో | కష్టోత్తుల్కుష్టుచి
క్షులపొలైమిమునాశ్రయింపగఁనెయూ | క్షుద్రాత్ములుఁ గావవా?
అలకాకసురుజెట్టుబట్టినటుసా | క్షుంబొక్క టేచాలు; ని
శ్రులభక్తిఁ సృపియింపనేకొఱత? కృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ అనఫూ! మిముయులబోలుదైవము, వి | ద్యావంతుఁడుఁ దల్లియుఁ
జనకుండ్రార్థశరణ్యారక్షకుఁడు; నే | ప్రంబుఁ; దయాశుండు; స
జ్ఞపుర్మానుచరుండు; దాతయునుబూ | జార్పుండునేచ్చోటలే
డనులోకోక్కి నిజముయుభాష్టలినిఁ గృ | ష్టో!

ఱో

మ॥ కడుమాధుర్యమురోసి వేముదినగాఁ | గాంక్షించు పెన్మాధుకై
వడి, యజ్ఞానులు పెక్కు వేల్పులకుసే | వల్మికిసి ప్రార్థింతురీ
పుడమిఁ ప్రేమిక్కినీకు ప్రేమక్కువలెస | నోక్కంబువేక్కించినఁ;
సదుగుల్ వేయివచింపనేమగును? కృ | ష్టో!

ఱో

శ॥ పుత్రుల్ లేరనిచింతనొందెదర్థయో | మూర్ఖాత్ములై మానవుల్
పుత్రుల్ లేరొకూరావేంద్రునకుస | నోక్కంబుజేకూర్చిరే?
పుత్రుల్ లేనిపుకుర్చుడుగాంచడొకొతా | మోక్కంబుమీ సేవకా
దాత్రేలోక్కముముచ్ఛమార్గమికస? గృ | ష్టో!

ఱో

శ॥ మేనక్క బ్రాహములున్న దాకకడుగూర్చి సర్వనేష్టమ్యులుఁ
మానంజాలక దాపుఁజేరుచు, సం । భాషింతు రాకాయముఁ
బ్రాహంబుల్ దిగొడినెన్ గనుగభా । ర్యాపుత్రులేరారు,ని
త్యానందుండగుమిమెఘునమైనగు; గృఁష్టా!

27

మ॥ అతి బాల్యంబునమూడుత్తు మెలగిక్కి । దాసక్కియొప్పగా
సతులు జూచుచుచోవనంబున మదిఁ జాంచల్యై పొచ్చగా
నతివుర్ధుండయి శక్తిచాలమినిర్చో । గాదుల్పయుఁ గప్పగా
పాతరైతేయ! మిమెష్టుగొల్పునగు;?గృఁష్టా!

28

మ॥ తలిదండ్రుల్ తరుణీసుతుల్ తనకునూ । తంచుఁవిమోహాతీరే
కలపన్నానసులైవుచుధులగుచుఁగర్యాంబుథిఁముస్సియా
యిలపర్యాత్యున్నజగ్గి యామకునిస్ । ర్యేపుఁ మిముఁ మైక్కిని
శ్రుభక్కిఁ వరిపస్సస్థిరిక; గృఁష్టా!

29

శ॥ అంతంబై మరణించు వేళదనుడా । యుఁ రారుపత్రాంతలీ
సంతానంబులు, దుఃఖంభరిత సం । సారంబుసారంబుగా
స్వాంతంబందుదలంచుమాధులకులే । శంబేనియుఁదోచది
సంతాపంబెడబాప నీవగతి; కృఁష్టా!

30

మ॥ అనిశంబుఁ దరుణీసుతాదులనిమూ । యాపూరితస్వాంతులై
ఫునదుర్మూర్ఖాలతానిబద్ధులగు మూ । ర్భ్రుణేణివేళై
నను జింతింపగశక్కుమేసుజనమూ । న్యంబైనముర్ఖిస
జ్ఞసహృత్యంకజచంచరీకర! కృఁష్టా!

31

మ॥ స్థిర కారుణ్యముబౌండగోరిమిముద్బ్రా । ధ్రింపంగమీభక్తులం
దఱు నేతెంచెదరంచు క్షీరనిధిము । ధ్వంబందునత్యంతభీ
కరశేషాపాపయుఁ బరుండితివ? సు । ఖ్యాంబెల్లనిట్లుండనీ
శ్వర! సీరూపము నెట్లుగాంచనగు;? గృఁష్టా!

32

మ॥ క్షణమాత్రంబునువిక్రమింపడ్డుకచో । గంజాపుడ్యాసాగరుం
డణమాత్రంబును మేరమీరడుజగ । త్ర్యాపుండుపీచుఁ సదా
గుణభాయిష్టతశాంతిదాల్యధర; మే । ముండిచ్చువర్షంబు;నీ
వనముల్లోకములుఁ వడంకుగద! కృఁష్టా!

33

మ॥ తరుణీనాభికుచ ప్రదేశములమో । దంబార వీక్షించి, బం
ధురమోప్యతమానసాంబురుపులై । దోషాటులుఁ మెత్తుర
స్థిరముల్ మాంసవసాకులంబులనుచుఁ జిత్తంబునందెంచిమీ
చరణాబ్జంబులఁ గొల్పుబోరుగద! కృఁష్టా!

34

మ॥ అరయుఁభాగ్యములున్న కాలమునడా । యుఁవత్తురెవ్వారలుఁ
బరమాహ్లదముతోనిజాస్పులబలేఁభాగ్యంబులుఁ బాయుచో
దరిజేర్ము సమకట్టుడెట్టిహితుఁడుఁదారిద్రుముఁజూచి, మో
హరతిఁ ముంచెదవోర పామరులఁ! గృఁష్టా!

35

మ॥ విలసత్తు కాంచనచేల! గోపవనితా । బృందపుతీపాల! గో
కులనిత్యోధ్ర రషైక్షిల! జితర క్షోపాల! సల్లీల! కో
మలనీలాంగ విశాల! పాలితమహా । మాసింద్ర సజ్జల! ప్రో
జ్యుల. కొర్యాతిదయాలవాల! పారి! కృఁష్టా!

36

మ॥ ధరణీపాలునిచ్చగానిపగిదిఁ; । కైర్యాతులైన్నిఁ ద్రాససం
భరితుఁగా, సురుదాతనర్థిఁ; బ్రి, క్రూజ్ఞాస్తినిఁ మూర్ఖుఁ క్రై
కరణీఁ; లోకులదోలుబోమృలక్రియుఁ గల్పించియాడింతు;ది
వ్యరసోన్నాటకసూత్రధారుఁడవు! కృఁష్టా!

37

మ॥ అతిభక్కిఁ మిమునాత్ములైదలచిని । ర్యావష్టలందుఁ మహా
మతియుక్తంబుగఁబూజలుఁ సలిపిక్కే । మంబిచ్చుమీమూర్ఖిసం
తతముఁ నమిభజించువారలకుమ్ము క్రై దంబారగామీదుది
వ్యతమంబో శభరూపగన్వడదె? కృఁష్టా!

38

మ॥ ఫునమాయామిచితప్రపంచమనుఁ । గాథాంధకారంబులో
గనజాలుఁ మిము;లోభ మోహమద రా । గుకోధ భూయిష్టమై
చెను నేత్రంబులఁ, గాన, జ్ఞానవయనా । జ్యంబీయవే ప్రీతిమి
మృనయంబుఁ మనసార వేదెదను; గృఁష్టా!

39

మ॥ పిత్రబక్కిఁ సుతులిచ్చు నేవలకుసం । ప్రీతాత్ముడైతండ్రియుఁ
సుతులుఁ గ్రముజస్యా పెట్టెడునటుల్ । శుద్ధాత్ములే రేనిమి
మృతిభక్కిఁ భజియింపగాదిరిగిసా । ఖ్యంబిచ్చియ వ్వారలుఁ
సతతంబుఁ దయగాచియండెదవు, కృఁష్టా!

32

మ॥ పిత్రశిక్షించిన మాత చెంతకరుగుఁభీతాత్ముడైకుష్టిడా
పిత్రనేజేరును మాతశిక్షసులుఁవిశ్వేశ! నీవరినుఁ
శిత్రినీ వేతలిదండ్రివోటనిక శి । క్షీంపం రక్షింప, ను
స్వతి బొందింపగ నీవదక్కుగద; కృఁష్టా!

33

మ॥ అనిశంబుఁగడ్చుద్రక్కుత్యముల । న్యాయంబుగానెంతయో
ధనమార్ఖించిభుజింప కేవరులకుఁదానంబుగానీయకే
చననీచాత్ములగుండియల్ పగులనా । శంబోమతద్భాగ్యమీ
జనసంపుమ్ముల కెట్టి దుర్గతియు? కృఁష్టా!

34

- శ॥ కాయంబుం విడిప్రాణిపోవునపుడుగాసైనవగానీతనుం
డాయుం రాదషుపుణ్యకర్మనులు వెం | టు వచ్చునం చెంచడీ
మాయా ప్రాప్త మానవాధముఁడు స | న్యార్థంబుజ్ఞాపింప మీ!
సాయంబుం మదిగోరగాజనడు, కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ క్రతువుల్ పెక్కులోనర్చినర్భురులున | త్యాగుణ్యముం గాంచిస
మృతిగంగాద్యవగాహనంబునవిరా | మంబంది, గ్రామంబులం
ధృతిమంతుండయి పెక్కు సత్రములున | ర్మింపుం మిముంగాంచలే
డతిభక్తిం మిముగొల్మువానిగతిఁ; గృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ “అడుగందేయిడదమ్యుయన్న” మనువా | క్యంబారయుం మాకు నీ
పుడమీం బుట్టక పూర్వమిచ్చితిపి సం | పూర్థంబుగా వప్రముల్
తోడవుభోజనముం విశాలగ్రహమం | దు వాసముంజేయమి
మృదుగందేయిడునత్యాపామతివి! కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ అరయందాతలదల్లిదండ్రులను భార్యాపుత్రులుమిత్రులుం
దరుణీరత్నములుం గురూత్తములవి | ద్వావంతులుం బెద్దలుం
ధరణిపాలురనర్థులుం గనినచో | ధర్మంబుఁ బోనాడకే
సరణిం వర్తిలుఁ బోలునోతెలుపు! కృ|ష్ణ!
- ష०
- శ॥ భాముల్ పాందెడు వేళభక్తినిమిముంస్వాంతంబునందెంతుర్భవు
బాముల్యాపిసుఖమ్యులందెడుతఱేబ్రాథింపంగానోపరి
భూమిం గప్పములుం పథంబులమన | స్వార్థమిముం గొల్మగా
స్వామీ! నాకువరంబోసంగఁగదె! కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ భవరోగంబున నేనుజంతునరరూ | పంబుల్ ధరుందాల్మీ
కపమానంబదిగాడె? నమ్మితినిముం స్వాంతంబునం భక్తిమై
భవరోగార్తి మహాభిష్టుర్యుడవై | బంధంబులుం బాపవే
జపసత్వంబులు మేనుండగఁనె! కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ మనవారల్ చెర వారలంచుమదిసం | భావింత్రు; పిరండత్తో
యనఫూ! మీకు సమానులొదురుగ! మా | యావార్థినిర్గుగ్నలై
గనఁగా నేరరుదీనియందుఁగలసూ | క్షుంబంతయుం, దీనర
క్షణధుర్యా! అనివార్యశౌర్య! హారి! కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ అరిష్టుర్దము నాభయాహవములో | వ్యాపుంబులుం మోక్షమం
దిరముంగావలిగాయనిల్చితివినీ | నిఱజెండినుఁ గానిమీ
గురుదివ్యాక్యతిజ్ఞాడజ్ఞాలనికనా | కు వాభిగూల్మంగుం
స్వరణంబుందెలుపంగదేక్కపను! కృ|ష్ణ!
- ష०

- మ॥ అవనిభాగ్యమునీవాసంగఁగ ఫలం | బాద్వయముక్కబేర్మైనీ
యవలెందావక రూపసన్మిధుల; దే | వాత్పత్కుపొలభ్యస
త్వచితుమీగుణ రాజీనిత్యమతికాం | క్షుం బద్యరూపంబుగా
స్వముం జేయఁగఁదత్ఫలంబగును | గృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ క్షీతినాధుండోక చిన్న రాజ్యమునుర | క్షీపంగ దానెంతయో
వెతలొందుం; బదునాల్మోకములసం | ప్రీతాత్మతంగాచునీ
వెతలింతింతని చెప్పనాకుదరమే | ప్స్ఫ్రీజనొపుంబులో
నతిమందుండను జ్ఞానశూన్యుడను; గృ|ష్ణ!
- ష०
- శ॥ లేశంబై లభింపగోటియునుచుం లెక్కింప లేనట్టిఫో
రాశాపాశనిబద్ధచిత్తులకు హే | మాద్రిణసమ్రింపవా
యాశాబంధములదైంపజాలుదురెమీ | ధ్యానంబుచేదక్క; ఆ
శాశుండాలన్నసింహమీ వెగద! కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ సతతంబిచ్చునులచ్చిమీసకియ్యవి | స్తురంబుగాఁగల్మీ
సుతుడొపర్చుజాడేయునాయువతిద | క్షుంటైసమస్తంబుమీ
సుతయోజాష్పునిజేయుఁ బావసముఁతా | శుద్ధాత్ముడైచుం నరుం
డతిభక్తిం మిముగొల్మునేకొదువ? కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ చిటిప్రాయంబున్నేహితుండవని, ని | జేరుధనాకాంక్షియై
యటుకుల్ గానుక గానొసంగుచుగుచే | లాభ్యావనీదివ్యుడా
యటుకుల్ గుప్పెడుదిస్త యంత నెయిఖం | డైవ్యరముల్ గల్ల; నె
స్వట్టికే మీరెసమర్థులన్నిటను గృ|ష్ణ!
- ష०
- శ॥ నాకన్నములుడుమదాంధుఁడునునిం | దాదూరుఁడుం గ్రూరుడుం
మీకన్నములుడుమదాంధుఁడుజగ్గు | న్యితుండుసంభావ్యుడుం
లోకార్థుడుగానూడు; మిముత్తు | క్షుంమదిం గొల్మీ
శ! కార్యాముజ్ఞాపిబోవగదె; కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ పరదారామములుం ధనంబులహరిం | పన్, జూచుదుర్ములం
దఱుదుష్మములతానిబద్ధులుమదో | న్యితుల్ రవం తేనితా
రెఱుఁగుఁ జాలరు దండహస్తర్థినే | యేశిక్కపాలోదురో
శరణంటిం ననునెఱ్ఱా చెదత్తు? కృ|ష్ణ!
- ష०
- మ॥ నీవేతల్లివి తండ్రివంచును సదా | నీపాదపద్మంబులుం
భావంబందునభక్తినీల్చిపదసే | వు జేసేరు గావవే
రావేయాశ్రితుఁబోవవే వినతు; సం | రక్షింపవే దీను; దే
వా! వాత్పుల్ముజ్ఞాపవేకరుణా; గృ|ష్ణ!
- ష०

మ॥ అనఫూ మీపదభక్తుడంచు మదియం ॥ దాహ్నిదముణజెందునా
తనికే వేళపుభంబుగూర్చు నిజక్కు ॥ త్యంబంచు; బార్ధుండుముణ
రణరంగమ్మున్ మిమ్ముగోర రథసా ॥ రథ్యంబుజెయంగవే
చనవే? ఆశ్రితపారిజాతనగ! కృష్ణ!

ఎ८

శ॥ క్షీరంభోధి నివాసై దనర ల ॥ క్షీదేవి యద్భంగా
ఫోర్హీంద్రముపామ్మగాగలిగశం ॥ ఖుణక్రముణ దాల్మిస
త్యారుణ్యంబున భక్తశేఖరుల వీ ॥ కన్ బ్రోచుమీమూర్తి నిం
పారంజాపి శుభంబుఁ గూర్చు గదె! కృష్ణ!

ఎ९

శ॥ అంభోజాసనవాసాగ్ని యమచం ॥ ద్రార్మాలకేశల్ మహో
శంభుండాదిగ దేవతల్ నిజపదా ॥ జ్ఞాతంబుల్ ప్రాలసం
రంభంబునిక్కపాశుడయ్యేదవు; దు ॥ ర్యారుండనో పాతకిః
సంభావింపవె నన్ను సత్కరుణఁ గృష్ణ!

ఎ१०

మ॥ ఘనసంసార పయోధిమోహను ను ॥ గ్రిగ్రాహదంష్ట్రా హతిః
దనువుణ స్మక్కుగ, రాగలోభమదమా ॥ త్యర్యాళినాభంగముల్
ననుఁ భీధింపద్ధాడంచే; దిక్కుకజగ ॥ న్నాథుండవీవేగదా!
అనఫూ! యేవిధివొడ్డు జేర్పేదవో! కృష్ణ!

ఎ११

మ॥ అవనిః భారిభవంబునాబరగుఫో ॥ రారణమధ్యంబునం
దవివేకంబను దుష్పథంబుననుగ ॥ ట్టు! గ్రిమ్మర్ణ జిత్తసం
భవడ్ గ్రిమ్మగంబువాతబడియే ॥ మార్గంబునే గాన, నిః
ష్టవముణ జేతుబథంబుజూపఁగదె! గృష్ణ!

ఎ१०

మ॥ చని, ఘోరంబునగాధ మైదనరుసం ॥ సారాంధకూపంబునఁ
ఘనదుఃఖాహిశతంబుపాల్పడి, తదు ॥ గ్రిక్రూరధంష్ట్రాహతిః
దనువుణ డసైనుస్మక్కుబ్రాణములు, నిః ధ్యానించెద్ భక్తి మై
ననురక్షింపవె దీను, నాశితుని ॥ గృష్ణ!

ఎ१२

మ॥ ఘనసంసారదవాగ్నిలోబడగ ను ॥ గ్రజ్యాల లంతేనినా
తనవుణగాల్పభత్పుపారసముమో ॥ దంబారఁబోణించినా
కనపాయంబగు మార్గమీయగదె; వీ శ్యాత్మాజగద్రక్షకా!
అనిశంబుణ దమపాదముల్ గౌలుతు ॥ కృష్ణ!

ఎ१३

మ॥ జలజాతాయతనేత్ర! ఘోరమగుసం ॥ సారంబు నానొప్పుపై
జలధిః గూలి విమోహభంగముల నో ॥ జి జిక్కితిః గాన, మీ
విలసన్నామ జపాభ్యాపోతమున సం ॥ ప్రీతిః దరిః జేర్ప వే;
అలఘుక్కుధరధిర! దేవమత! కృష్ణ!

ఎ१४

శ॥ ఏ కాలంబున దండహస్త భటులే ॥ నే కాకినై యుండగా
నేకర్మంబులు జేసితంచు ననునే ॥ ర్మేరీతి శిక్షింతులో
మీకన్నుణ దగునాప్పుడింకెవఁడు? సా ॥ మీనేశితుండ్ పదా
నాకై వారలగాచి యుండగదె కృష్ణ!

ఎ१४

మ॥ అరయ్ లోభికామరాగములచే ॥ నంధత్తముణ బొందయ
స్కూరులోయింద్రియముల్ వివేకమనునా ॥ సంబంధమో ద్రవ్యమం
తరపోణ దొంగిలిమోహకూపమునవం ॥ త్త బొందన్ ట్రోసిరో
సరసీజాఙ్! కరంబు నీయగదె? కృష్ణ!

ఎ१५

మ॥ “అసురాళిః ధరమావజాలనని” బ్రుప్పుణ జేరగోరూపియో
వసుధణ జూచి విరించిచితిలి మిముణ ॥ బ్రాహ్మింపగాదేవకీ
వసుదేవేశునకుణ జనించి యసురు ॥ ప్రాతంబు జెండాడితీ
వసమానుండవు సర్వలోకములఁ గృష్ణ!

ఎ१६

శ॥ “బాలుండా! యిదెక్కిరీ” మంచువడిగాఁ ॥ బాలిండ్లుమీ నోటిలో
వాలాయంబుగనుంచబూతనను నీ ॥ పంటు వెసుణ బ్రాణముల్
గ్రోలుణ గ్రూలె ధరాధరంబు పగిదిః ॥ గోపాలకుల్ భీతిమై
నాలోకింపుగఁ దచ్చవనబపుడు! కృష్ణ!

ఎ१७

మ॥ ఒకనాడాకలినొందిపాలకొఱకై ॥ “యోతల్లి”యంచేడ్గా
నొకరుణ మీదెసజూడకుంటగినికో ॥ ప్రాణిపీతాత్ముండవై
సకలోర్యిష్టల మల్లలాడునటు కం ॥ సప్రేరితుండైన త
చ్ఛకటాభ్యాసురు ॥ గూలదన్ని తివి, కృష్ణ!

ఎ१८

మ॥ ఆనఫూ! తల్లియోద, కూర్మినొకనాఁ ॥ డంకంబున్ జేర్పినీ
కనురాగంబునజన్న బాలోసగన ॥ త్యాంతంబుతో నాపులిం
చిన, మీనోటనజాండమెల్లగినిమూ ॥ రిథల్లై మహాభీమై
చనుమీమోమునుజూడజాలమిని, గృష్ణ!

ఎ१९

శ॥ తల్లిక్కుష్టుడుమట్టిబోక్కునుచుణ ॥ దాశాంకముఖ్యుల్ వడిః
సల్లాపంబున నాయోదసతి కా ॥ సక్తిః వచింపంగ వే
‘కల్లల్ పల్కురిచూడు’ మంచు సకల ॥ జ్ఞాచుక్రముణ గుక్కియం
దల్లాడుణ గనుపింప జేసితివి కృష్ణ!

ఎ२०

మ॥ పెఱగోపాలురయిండ్జోచ్చిహితులున్ ॥ వెన్యోంటరాద్ధకుత్తన్
చెతుగుణ, వెన్యుము బాలుగ్రోలికడవల్ ॥ భేదించిపర్యోత్త “త
స్కూరుడా! నిల్చుముకొట్టువారమ” నుచుణ ॥ గాంతామణుల్ పిల్చిమీ
చరణాబ్లుంబుల మొట్టితీపుమును కృష్ణ!

ఎ२१

- మ॥ ఒకగోపిమణి 'పొలుద్రావెయితడం' ॥ 'చోయమ్మ! ననొట్టే' నం
చొకరుఁ 'సర్వముమీదనై చే' నని వే ॥ రొక్కర్మనీ క్రీడలం
బకుఁదెల్పుఁజెయివోడ్చ్చి "యోజనని! యే ॥ పాపంబునేజేయలే
దకలంకుండ" నటంచుఁ బల్మీతివి కృఁష్ణే!
౨౨
- శ॥ ఆలు దోలుకగోపబాలకులు దా ॥ హార్ట్రు జలాన్యేషులై
కాళిందీతటమందుఁ గూలాగ్నపలో ॥ కారాధ్యలోమీరలా
యాలు గోపుల లభ్యజీవులను జే ॥ యుఁ దోషితస్వాంతులై
చాలంగాగొనియాడి రెల్లరును; గృఁష్ణే!
౨౩
- శ॥ కాళిందీనదిలోనఁజోచి వడినా ॥ కాళియునిఁ బట్టి, దు
ష్ట్రులాభీలవిశాల దుర్భరవి ॥ పాగ్ని జ్వాలలుఁ రక్తమా
మూలాగ్రంబుగులగ్కుఁద్రోక్కిభుజగం ॥ బున్ రూపుమాయించురై
ర్యాలంబుండవు నీవుగావే! హరి! కృఁష్ణే!
౨౪
- శ॥ మీరుఁ మిత్రులరఖమధ్యమునవ బే ॥ రింగ్ గ్రీడలుఁ సల్పగా
ఫోరంబైన దవానలంబుగని మీ ॥ కుఁ మ్రెక్కిశీతిఁ మిముఁ
జేరుఁ దైర్యముఁ జెప్పియూ దవశిథిఁ ॥ జెపట్టియుఁ గ్రోతీతీ
వౌరా! యొంతటి సాహసుండవౌకా? కృఁష్ణే!
౨౫
- మ॥ రమణల్ దాజలకంబులాడుటకుసం ॥ రంభంబునుఁ గట్టు వ
ప్రములుఁ దీరమునందునుంచి, నదిలో ॥ స్వానంబుజేయంగ, నా
యమునాశీరముడాసి, వప్రములపో ॥ స్వార్థంబు గొంపోయివు
క్షముఁపైజేరిచి కూరుచుంటివట; కృఁష్ణే!
౨౬
- శ॥ అంతుఁ గోపకులాంగ నామణలు" కృఁష్ణే! నీకు మేల్గాదు, నీ
పంతంచీ వనితాళిపై దగునొకో ॥ వప్రంబులుఁ దెమిగ్రుకుఁ
జింతుఁ మములముంచవద్దునుచే ॥ జేల్ సల్పగానెమ్ముదిఁ
సంతోషంబున వల్యలిచ్చితివి; కృఁష్ణే!
౨౭
- మ॥ 'గిరికిఁ మ్రెక్కిరినాకు మ్రెక్కిరిపుడీ ॥ కృష్ణుండుఁపేరేపగుఁ
గరువంబెక్కునుయాదవాళికని" వే ॥ గోవజ్ఞిణాల్ వరముఁ
గురిపింపుఁ స్వాజనాళి రక్షణకునై ॥ గోవర్ధనార్వముఁ
సరగుఁ ఛుతముమాడ్చుఁ బట్టితివి; కృఁష్ణే!
౨౮
- శ॥ ఫోరుండోవృష్టభాసురాగమమునుఁ ॥ గోపాలకుల్ భీతులై
వారేకంబుగమిమ్ము సాయమునకై ॥ ప్రార్థింపనాశైత్యదు
ర్యారోదంచిత శృంగముల్ పెటికిథీ ॥ రత్యంబునఁ వానిసం
పోరంబుఁ వడిజేసి తీవుమును; గృఁష్ణే!
౨౯

- మ॥ అనఘా! మిమ్ములజంపనెంచిమవిలో ॥ నప్రారునిఁ బంపినుఁ
జనవేసోదరుతోడు గంసుపురముఁ ॥ శోర్యోదతిఁ మిమ్ముది
ర్యాన దుష్టాత్ముల రాక్షసాధములకే ॥ శివ్యోములుఁ జెండి, స
జ్ఞసమాన్యండవునై జెలంగితివి; కృఁష్ణే!
౨౦
- శ॥ మీరంతున్నధురాపురంబుజెనగా ॥ మీరూపముఁ గుబ్బయిం
పారంజూచి విలేపనంబులిడి పా ॥ దాంభోజముల్ బట్టగా
నారామామణి వక్రదేహమును ది ॥ వ్యాకారముఁ జేసీతి
వౌరా! యొంతటి సత్కృపాఖుడవు! కృఁష్ణే!
౨౧
- శ॥ క్రూరాత్ముండగుకంసుజేరిదనుజల్ ॥ క్షోభిల్లగేశంబ్యుఁ
శూరత్యంబునవబట్టియాడ్చిసమర ॥ క్షోభింబుడడు గ్రోసి, దు
ర్యారోదంచితముష్టిమూతవితతిఁ ॥ బ్రాణంబులుఁ గొంటి, నా
నా రాజన్యలు మిమ్ములుఁ బోగడఁ గృఁష్ణే!
౨౨
- మ॥ అరయుఁ బూర్యభవంబులందెటులమి ॥ మృగ్ధించిప్రార్థించిరో
నరుడుఁ శంతనపుత్రుడుఁ విదురుడుఁ ॥ నందప్రజైణియుఁ
గరియుఁ ద్రోషదియుంగుచేలుడునుసా ॥ క్షాదిష్టుమిమ్ముఁ నిరం
తరముఁ జొచుచు సంతుసించుటకు! గృఁష్ణే!
౨౩
- శ॥ భామారత్యమురుక్కిణీమణిమిముఁ ॥ స్వాంతంబునుఁ గోరిమీ
పైమోమాపుచేత బ్రూహ్మణునిబిం ॥ పుఁ సంతసంబంది, వే
భూమీశుల్ మగధాధిపాదులను సం ॥ పుర్ణంబుగాగెల్చి, యో
స్వామీ! రుక్కిణీజెట్టుబట్టితివి! కృఁష్ణే!
౨౪
- మ॥ నరకుండాదిగ రాక్షసాధములు సే ॥ నాయక్కులై వేల్పులుఁ
దురమందుఁ విదించి నట్టడవికిఁ ॥ దోలంగ, నిఁ బేర నా
సురసంపుంబులకుఁ సహముగర ॥ క్షోనాధులుఁ గూర్చి, ని
ర్ఘురులుఁ గూరిమి గాచినావుగద! కృఁష్ణే!
౨౫
- మ॥ అనఘా! మీరలు బాంధవంబునను స ॥ భ్యాత్యంబునుఁ దేననై
సనుగ్నింపరు; శత్రువైనమధ్య ॥ నంబుని సేవించినం
తనెధన్యాత్మునిజేతురంచునివెదు ॥ రథ్యమ్ముగామిమ్ముస
జ్ఞసంసేవిత పాదునేగోలతు; గృఁష్ణే!
౨౬
- మ॥ దను జేంద్రుండగు సోమకాసురుడు వే ॥ దంబుల్ సురజ్యేష్ఠు
ద్రునబోర్యమ్మున సంగ్రహించిలధిన్ ॥ దాచంగమత్యాక్షతిఁ
ఫునతుఁ దానవుగూర్చి వేదముల వే ॥ గుఁ దెచ్చియాధాతకుఁ
జనినీవిచ్చితివయ్య, లోకమత! కృఁష్ణే!
౨౭

మ॥ సురలుఁ దానవులందటేగియహిరాజున్ ద్రాఘుగాబట్టిమం
దరముఁ గవ్యముగాబయోనిథివే ॥ త్రచ్ఛంగఫోరార్ఘటిఁ
గురునీ రేజభవాండమాకులపడు ॥ కూర్కుంబవైమందరము
సరగఁ మూపునదాల్చినాపుగద! కృష్ణ!

రా

మ॥ తనక్కుఁ బలవంతులెవ్వరముఁ ధాత్రీసతీఁ జాపగా
దనదోశ్చక్తి నిజట్టివైవగిట్టై ॥ దైత్యుఁ హిరణ్యకుఁ మీ
శునశోర్యమ్మున రూపుమాపి నిజశ్శంగం బందుభూదేవినో
యనమా! నిల్చితివెల్లరుఁ బోగడు; గృ ॥ ష్టో!

రా

మ॥ హరిమేఁ? యిటఁగంబమందుగలడా? ॥ ఆక్రూరునిఁ జూపుమం
చరిదైత్యండు, హిరణ్యక్షపుడు ప్ర ॥ ష్టోదునిపడిఁ దన్నగా
నరసింహాకృతిదాల్చి “కంబమునను ॥ న్నా” నంచుఫోరంబుగా
నరినిఁ గోరులఁ జీల్చివైతితివి; కృష్ణ!

ఎం

మ॥ చటులాశఁ బలిచక్రవర్తిసుర రా ॥ జ్యంబుఁ గొనేఁ జూచినఁ
వటువైయాబలిజను మందుధరణిఁ ॥ బాదత్రయంబడ్డి యం
తటవిశ్వాకృతిదాల్చి దానవునిఁ బా ॥ తాళంబునఁ ఉప్పిమీ
రటు రాజ్యంబును వజ్ఞికిచ్చితిరి; కృష్ణ!

ఎం

మ॥ ధరణిఁపాలునెల్లరుఁ దునుమఁ ॥ జీతఁ గొడ్డలిఁ దాల్చి భీ
కరుడో భాగ్రమ రాముడీతడనిలో ॥ కంబుల్ ప్రశంసింహగా
నిరువై మొక్కతఱుల్ స్వపాలవరులఁ ॥ హింసించితద్రక్ని
ర్థరిచెట్టెత్కతర్పణాంబిడితి! కృష్ణ!

ఎం

మ॥ వఱలుఁ దాటకిజంపి భర్మధనువుఁ ॥ భగ్సమ్ముగాజేసి, సీ
తరముఁ చెండిలియాడితండ్రికయుసీ ॥ తాదేవియుఁ నైజనో
దరుడుఁ వెంబడిరా మహాటవినిదై ॥ త్యుమంబులఁ రావణుఁ
సరగఁ జెండిన రామమూర్తివి! కృష్ణ!

ఎం

మ॥ చిఱునవ్వుల్ దశకోత్తమోముపయిగ ॥ జ్ఞేల్ మ్రోవనంప్రిమ్మద్యయిఁ
సరసీజాట్టుల గోపికామఱుల రా ॥ స్కర్తిడలండ్రేల్, ము
ష్మరకంసాదినిశాచరాధముల వీరు ॥ కం జెండి శిష్టావచిఁ
సరవిఁ బోచితి రాధికారమణ! కృష్ణ!

ఎం

మ॥ సురసంఫుంబునుతించగాధరణిర ॥ క్షోనాధులఁ గూల్ప నా
హారుసాయమ్ముగబుద్ధమూర్తి వయిమీ ॥ రాతార కాపుత్రులఁ
దురమందుఁ విదించిదేవతల సం ॥ తుష్టోత్రులుఁ జేసి తో
నరశార్దూల! ఫునాభగాత్ర! హరి! కృష్ణ!

ఎం

మ॥ కులముల్ దోషసమాకులంబులగుచుఁ ॥ గ్రూరత్వమేపారు గా
కలికాలాంతమునందుమీరు గరిముఁ ॥ గల్క్యాకృతిఁ భూమి
వేల్పులయింటుఁ జనియించి షోటుకముపై ॥ బోల్పుందగానే కీవి
హ్యలులో దుష్టులగూల్పువాడవట కృష్ణ!

ఎం

మ॥ మనమందూహలుతగ్గిపోకమునువే ॥ మాంద్యంబుచేనెంత యుఁ
దనువెల్లుఁ గృథియించుపూర్వమే, భవ ॥ త్యాదాబ్దముల్ చిత్తమం
దనిశంబుఁ స్వర్మిలుంపగల్లునపుడే, ॥ ఆర్యమిముఁ! జేరనా
జ్ఞనునాకిమ్మనినిన్న వేడదను; కృష్ణ!

ఎం

మ॥ తలిదండ్రేఁ సతిపుత్రసోదరులనా ॥ ర్త్రేణినిఁ బంధులఁ
కలకాలంబును సౌఖ్య పెట్టుచుభవ ॥ త్యారుణ్యమున్ గాంచబుయా
జలనెల్లప్పుడుజెసియంత్యమునమీ ॥ సాయుజ్యమున్ బొందని
శ్చలమాకూర్చై వరంబోసంగగదే? కృష్ణ!

ఎం

మ॥ సుతుడేవైనువచ్చి రానిపలుకుల్ ॥ సాంపొందగాబల్చిన్వు
మతినాహించిముదంబుఁ జెందుజనకుఁ ॥ మాడ్చైన్ మిముఁ గోరి మీ
శతకంబుఁ లగియించినాడనిటదోషమున్ సైరించిస.
నృతిభావంబు గ్రహింపవేడదను; గృష్ణ!

ఎం

మ॥ అనిశంబుఁ భవదీయపద్యశతకం ॥ బాద్యంతముఁ ప్రాపినుఁ
వినినుఁ భక్తిని బాడినుఁ గలుగుబు ॥ ధ్విఁ భోగభాగ్యంబులుఁ
ఫునపాంబులు బాయు, రోగముడుగుఁ ॥ కైవల్యమే చేరువై
చను, సత్యుర్మియెసంగు, మీక్కపను; కృష్ణ!

ఎం

శా॥ భారద్వాజపవిత్రగోత్రజుడు; నా ॥ పస్తంబసూత్రుండ, వి
స్వారంబైచనుష్టుహస్తకులుఁడు ॥ బాపట్లవంశీయుడు
వీరామాత్యుపకంబపున్న మకుబుబు ॥ ధ్విఁ బుత్రకుండుఁ సదా
చారుండోసుమంతనామకుడగుఁష్టో!

ఎం

మ॥ ధరణిఁ దుందుభిమార్శిర్మున, నే ॥ తత్పుష్టిమియిందువా
సరమందిట్టులపద్యస్వత్తుతకమా ॥ సాంతంబుగాబల్చినీ
చరణశ్బుంబులకిచ్చినాడగుని, యా ॥ చంద్రార్ఘముఁజేయు మీ
శ్వరపో కారిముఖమరాదినుత! కృష్ణ!

ఎం

శ్రీ ష్టోప్పత్తముస్తు

ముద్రణదవ్యాపకాత - సోదరుడు

ప్రచురణకర్త - వివరణము

ఉభ్యముల పితామ్హిపాలు తరీఖీట్లువ్వులు

శ్రీ బండాబీరేరాఘ్వీయ్యగార్య
(తంత్రి వెంకటచలం)
నాయునిప్రికరణం - భారద్వాజసగిత్తం
భార్య శిఖరం (బాపట్ల) వారి ఆయుభద్ర
లక్ష్మీబీరేర్ణు
వీర కుమారుడు బండా వెంకటచలం
భార్య అణ్ణీశ్వర్మార్థివిశాలాచ్ఛి
వీర కుమారుడు వెంకటబీరేరాఘ్వీయ్యేప్రసాద్య

బాపీట్ల బీరయ్యగార్య
(తండ్రి భగవంతం)
చెరువురాముకరణము-భారద్వాజస గోత్తం
భార్య శిఖరంవారి ఆయుభద్ర
వినీపుర్ణిమ్ము
వీర కుమారుడు బాపీట్ల వీసుమంత్రాచ్చ
భార్య కామేశ్వరమ్మ
వీరకుమారుడు వెంకటబీర్ణసార్ధి.

ఆశేస్మిలు

ఖా. లేరే బందువు లెందరేలి దలలో లెక్కించ నవ్వాలిలో
దేలి! తమ్ముడు రాఘువేంద్ర వలి ప్రత్యేకించి సద్భుతి లో
కారాధ్వండ వటంచు నీశతకముఖి ర్థాచ్చిత్తగా తోడ్పడిన్
అరోగ్యంబిడి బ్రోవు మీతథేలి కృష్ణ! దేవకినందనా!

కం॥ “పైదనాన్న” గాలి రచనలు
పచిలముగా దాచి సతము తలయించెద ఇం
శాదవగ” నను, తమ్ములి మ్యాదు
పదముల విని, పదయ కృష్ణ! భద్రము లింణ!

